

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 14 stycznia 2022 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. odmówił A. K. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, iż komisja lekarska orzeczeniem z dnia 4 stycznia 2022 r. ustaliła, że A. K. jest trwale całkowicie niezdolny do pracy oraz że całkowita niezdolność do pracy powstała u niego w czasie świadczenia rehabilitacyjnego. Zakład Ubezpieczeń Społecznych zaznaczył, że w 10-leciu poprzedzającym datę powstania niezdolności tj. 12 grudnia 2011 r. do 11 grudnia 2021 r. A. K. na wymagane 5 lat okresów składkowych i nieskładkowych udowodnił łącznie 2 lata, 6 miesięcy i 2 dni okresów ubezpieczenia, w tym 1 rok, 10 miesięcy i 16 dni okresów składkowych oraz 1 rok, 10 miesięcy i 29 dni okresów nieskładkowych, które zgodnie z ustawą ograniczono do 1/3 udokumentowanych okresów składkowych i przyjęto w wymiarze 7 miesięcy i 16 dni. Zakład Ubezpieczeń Społecznych zaznaczył także, iż w 10-leciu przed datą złożenia wniosku tj. od 16 września 2011 r. do 15 września 2021 r. A. K. udowodnił łącznie 2 lata, 6 miesięcy i 22 dni, w tym 1 rok, 11 miesięcy i 1 dzień okresów składkowych oraz 1 rok, 8 miesięcy i 3 dni okresów nieskładkowych, które zgodnie z ustawą ograniczono do 1/3 udokumentowanych okresów składkowych i przyjęto w wymiarze 7 miesięcy i 21 dni. Nadto na wymagany okres składkowy wynoszący 30 lat A. K. udokumentował 16 lat, 8 miesięcy i 7 dni. Niniejszą decyzją uchylono decyzję z dnia 20 grudnia 2021 r.

/decyzja k.43 – 43 odwrót plik I akt ZUS/

W dniu 16 lutego 2022 r. A. K. złożył odwołanie od ww. decyzji wnosząc o zmianę zaskarżonej decyzji oraz nieobciążanie go kosztami postępowania sądowego, w tym kosztami zastępstwa procesowego. W treści odwołania A. K. wskazał, że organ rentowy nie sprawdził, czy spełnia on warunek zgłoszenia do ubezpieczeń przed 18 rokiem życia, albo w ciągu 6 miesięcy od ukończenia nauki w szkole ponadpodstawowej, ponadgimnazjalnej lub w szkole wyższej oraz warunku, czy do dnia powstania niezdolności do pracy miał bez przerwy lub z przerwami nieprzekraczającymi 6 miesięcy okresy składkowe i nieskładkowe. A. K. podkreślił, że z uwagi na stan zdrowia nie może podjąć jakiegokolwiek zatrudnienia.

/odwołanie k.3 – 5/

W odpowiedzi na odwołanie pełnomocnik organu rentowego wniósł o jego oddalenie.

/odpowiedź na odwołanie k.17 – 18/

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawca A. K. urodził się (...), legitymuje się wykształceniem zasadniczym zawodowym. W swojej karierze zawodowej pracował jako: malarz budowlany, murarz, sztukator oraz portier.

/okoliczności bezsporne/

W dniu 16 września 2021 r. A. K. złożył wniosek o rentę z tytułu niezdolności do pracy.

/wniosek k. 1 - 3 plik I akt ZUS/

Lekarz orzecznik ZUS rozpoznał u wnioskodawcy: raka prostaty z przerzutami do kości (G. 8/9), zmiany zwyrodnieniowe lewego stawu biodrowego. Orzeczeniem z dnia 2 listopada 2021 r. lekarz orzecznik ZUS stwierdził, że wnioskodawca jest trwale całkowicie niezdolny do pracy, a jako datę powstania całkowitej niezdolności do pracy wskazał okres pobierania świadczenia rehabilitacyjnego. A. K. nie jest niezdolny do samodzielnej egzystencji. Częściowa niezdolność do pracy nie powstała u wnioskodawcy do 30 maja 1994 r.

/opinia lekarska z dnia 2 listopada 2021 r. k.12 plik II akt ZUS , orzeczenie k.34 plik I akt ZUS/

Decyzją z dnia 20 grudnia 2021 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. odmówił A. K. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

/decyzja k.43 – 43 odwrót plik I akt ZUS/

W związku ze zgłoszonym sprzeciwem od orzeczenia lekarza orzecznika, sprawa A. K. została skierowana do komisji lekarskiej ZUS.

/okoliczność bezsporna/

Komisja lekarska ZUS po przeprowadzeniu rozpoznania u A. K.: raka prostaty z przerzutami do kości (G. 8/9), zmiany zwyrodnieniowe lewego stawu biodrowego, zmiany zwyrodnieniowe kręgosłupa. Orzeczeniem z dnia 4 stycznia 2022 r. komisja lekarska ZUS uznała, że A. K. jest trwale całkowicie niezdolny do pracy, a jako datę powstania całkowitej niezdolności do pracy wskazał okres pobierania świadczenia rehabilitacyjnego. A. K. nie jest niezdolny do samodzielnej egzystencji. Częściowa niezdolność do pracy nie powstała u wnioskodawcy do 30 maja 1994 r.

/opinia lekarska z dnia 4 stycznia 2022 r. k.15 - 16 plik II akt ZUS, orzeczenie k.42 plik I akt ZUS/

Powyższe orzeczenie komisji lekarskiej legło u podstaw wydania przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych zaskarżonej decyzji.

/decyzja k.43 – 43 odwrót plik I akt ZUS/

U wnioskodawcy rozpoznano: rozsialego raka prostaty do kośćca w trakcie hemoterapii i chemioterapii, po paliatywnej radioterapii przerzutów w kości biodrowej lewej, złe rokowania. A. K. jest całkowicie, trwale niezdolny do pracy zarobkowej od listopada 2020 r. W dniu złożenia wniosku o rentę tj. 16 września 2021 r. był całkowicie i trwale niezdolny do pracy.

/opinia k.28 – 29 biegłego sądowego onkologa S. F. k.28 – 29/

U A. K. rozpoznano: raka prostaty z licznymi przerzutami do kośćca z uogólnionym zaawansowanym zespołem bólowym, zmiany zwyrodnieniowe stawów biodrowych lekkiego stopnia, zmiany zwyrodnieniowo – dyskopatyczne kręgosłupa lędźwiowo – krzyżowego. Wnioskodawca jest całkowicie niezdolny do pracy i nie był zdolny do pracy w dacie zaskarżonej decyzji, ani w dacie złożenia wniosku. Wnioskodawca jest całkowicie niezdolny do pracy zarobkowej co najmniej od listopada 2020 r.

/opinia biegłego sądowego w zakresie (...). F. – B. k.67 – 68 odwrót/

Na wymagane 5 lat w 10-leciu przed datą złożenia wniosku tj. od 16 września 2011 r. do 15 września 2021 r. A. K. udowodnił łącznie 2 lata, 6 miesięcy i 22 dni, w tym 1 rok, 11 miesięcy i 1 dzień okresów składkowych oraz 1 rok, 8 miesięcy i 3 dni okresów nieskładkowych, które zgodnie z ustawą ograniczono do 1/3 udokumentowanych okresów składkowych i przyjęto w wymiarze 7 miesięcy i 28 dni.

/okoliczność bezsporna/

Na wymagane 5 lat w 10-leciu poprzedzającym datę powstania niezdolności tj. od 1 listopada 2010 r. do 31 października 2020 r. wnioskodawca legitymuje się stażem w wymiarze 2 lat, 7 miesięcy i 14 dni, w tym 1 rok, 11 miesięcy i 18 dni okresów składkowych i 9 miesięcy i 17 dni okresów nieskładkowych, ograniczonych do 1/3 okresów składkowych tj. 7 miesięcy i 26 dni.

Okresy składkowe na przestrzeni całego życia wnioskodawcy wyniosły 16 lat, 8 miesięcy i 7 dni.

/wyliczenia ZUS k.76/

Wnioskodawca został zgłoszony do ubezpieczeń przed 18 rokiem życia. W swojej karierze zawodowej (od 1975 r.) do dnia powstania niezdolności do pracy miał kilka przerw w okresach składkowych i nieskładkowych przekraczających łącznie 6 miesięcy m.in.: od 1 kwietnia 1990 roku do 28 lutego 1991 roku czy od 5 listopada 1992 roku do 7 czerwca 2010 roku.

/świadcstwo pracy k.13 – 13 odwrót plik I akt ZUS , karta przebiegu zatrudnienia k.44 plik I akt ZUS/

Powyższy stan faktyczny został ustalony na podstawie dowodów z dokumentów w postaci orzeczenia lekarza orzecznika i komisji lekarskiej ZUS oraz wniosku o przyznanie renty.

Celem weryfikacji stanowiska ubezpieczonego Sąd dopuścił dowód z opinii biegłych sądowych: onkologa oraz ortopedy.

Złożone w sprawie opinie są jasne, zostały sporządzone przez biegłych o specjalnościach właściwych z punktu widzenia schorzeń, na jakie cierpi wnioskodawca, w oparciu analizę przedłożonej dokumentacji lekarskiej i bezpośrednio badanie wnioskodawcy. Sąd oceniając zgromadzony materiał dowodowy, w pełni uznał wartość dowodową opinii powołanych w sprawie biegłych. W ocenie Sądu złożone do sprawy opinie nie zawierają żadnych braków i wyjaśniają wszystkie okoliczności istotne dla rozstrzygnięcia sprawy. Biegli wydali opinie po przeprowadzeniu stosownych badań i analizie dostępnej dokumentacji lekarskiej wnioskodawcy. Określili schorzenia występujące u wnioskodawcy oraz ocenili ich znaczenie dla jego zdolności do pracy, odnosząc swą ocenę do kwalifikacji zawodowych. Zdaniem Sądu, opinie biegłych są rzetelne, zostały sporządzone zgodnie z wymaganiami fachowości i niezbędną wiedzą w zakresie stanowiącym ich przedmiot, a wynikające z nich wnioski są logiczne i prawidłowo uzasadnione. Nie ulega także wątpliwości, z uwagi na stwierdzone u wnioskodawcy schorzenia, że jako moment powstania u niego niezdolności do pracy należy przyjąć listopad 2020 r.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie wnioskodawcy jest niezasadne.

Na wstępie należy podnieść, że w niniejszym postępowaniu Sąd rozpoznał sprawę na posiedzeniu niejawnym na podstawie art. 148¹ kpc, zgodnie z którym Sąd może rozpoznać sprawę na posiedzeniu niejawnym, między innymi w sytuacji, gdy po złożeniu przez strony pism procesowych i dokumentów, sąd uzna - mając na względzie całokształt przytoczonych twierdzeń i zgłoszonych wniosków dowodowych - że przeprowadzenie rozprawy nie jest konieczne. Rozpoznanie sprawy na posiedzeniu niejawnym jest niedopuszczalne, jeżeli strona w pierwszym piśmie procesowym złożyła wniosek o przeprowadzenie rozprawy.

W rozpoznawanej sprawie strony nie wnosiły o rozpoznanie sprawy na rozprawie, a złożone dotychczas pisma procesowe i brak wniosków dowodowych, po pouczeniu o możliwości ich zgłaszania dawały podstawę do przyjęcia, że przeprowadzenie rozprawy nie jest konieczne. W przypadku, gdy głosy stron miałyby się ograniczyć tylko do powtórzenia argumentacji zawartej w pismach procesowych, to wyznaczanie rozprawy tylko w tym celu nie wydaje się uzasadnione./tak wyrok SA w Gdańsku z dnia 26.06.2018, III AUa 1815/17/. Sprawa nie miała charakteru wielowątkowego, wymagającego wyjaśnienia twierdzeń stron oraz odniesienia się do złożonych wniosków dowodowych. Sprawa w świetle stanowisk stron i zebranych dokumentów nie budziła żadnych wątpliwości./por. wyrok SA w Warszawie z dnia 26.04.2018, VI ACa 1694/17/

Zgodnie z art. 57 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2022 r. poz. 504) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie następujące warunki:

1. jest niezdolny do pracy;
2. ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy;

3. niezdolność do pracy powstała w wymienionych okresach składkowych lub nieskładkowych albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów.

W myśl art. 57 ust. 2 warunku przepisu ust. 1 pkt 3 nie stosuje się do ubezpieczonego, który udowodnił okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiety lub 25 lat dla mężczyzny oraz jest całkowicie niezdolny do pracy.

Jak stanowi art. 58 ust. 1 pkt 5 ustawy emerytalnej, warunek posiadania wymaganego okresu składkowego i nieskładkowego, w myśl art. 57 ust. 1 pkt 2, uważa się za spełniony, gdy ubezpieczony osiągnął okres składkowy i nieskładkowy wynoszący łącznie co najmniej 5 lat, jeżeli niezdolność do pracy powstała w wieku powyżej 30 lat. Okres, o którym mowa w ust. 1 pkt 5, powinien przypadać w ciągu ostatniego dziesięciolecia przed zgłoszeniem wniosku o rentę lub przed dniem powstania niezdolności do pracy; do tego dziesięcioletniego okresu nie wlicza się okresów pobierania renty z tytułu niezdolności do pracy, renty szkoleniowej lub renty rodzinnej.

Stosownie zaś do treści art.58 ust. 2 ww. ustawy okres, o którym mowa w ust. 1 pkt 5, powinien przypadać w ciągu ostatniego dziesięciolecia przed zgłoszeniem wniosku o rentę lub przed dniem powstania niezdolności do pracy; do tego dziesięcioletniego okresu nie wlicza się okresów pobierania renty z tytułu niezdolności do pracy, renty szkoleniowej, renty rodzinnej oraz okresów pobierania świadczenia pielęgnacyjnego lub specjalnego zasiłku opiekuńczego określonych w przepisach o świadczeniach rodzinnych lub zasiłku dla opiekuna określonego w przepisach o ustaleniu i wypłacie zasiłków dla opiekunów, za które nie było obowiązku opłacania składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe.

W myśl art.58 ust. 3 jeżeli ubezpieczony nie osiągnął okresu składkowego i nieskładkowego, o którym mowa w ust. 1, warunek posiadania wymaganego okresu uważa się za spełniony, gdy ubezpieczony został zgłoszony do ubezpieczenia przed ukończeniem 18 lat albo w ciągu 6 miesięcy po ukończeniu nauki w szkole ponadpodstawowej, ponadgimnazjalnej lub w szkole wyższej oraz do dnia powstania niezdolności do pracy miał, bez przerwy lub z przerwami nieprzekraczającymi 6 miesięcy, okresy składkowe i nieskładkowe.

Stosownie do treści art.58 ust. 4 ww. ustawy przepisu ust. 2 nie stosuje się do ubezpieczonego, który udowodnił okres składkowy, o którym mowa w art. 6, wynoszący co najmniej 25 lat dla kobiety i 30 lat dla mężczyzny oraz jest całkowicie niezdolny do pracy.

Warunki wskazane w art. 57 w/w ustawy muszą być spełnione kumulatywnie, by istniały podstawy do przyznania prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

W niniejszej sprawie nie ulegało wątpliwości, że wnioskodawca jest osobą trwale całkowicie niezdolną do pracy, a istota postępowania, wobec braku legitymowania się wymaganym stażem pracy w wymiarze określonym w art.58 ww. ustawy (co do 5 lat w dziesięcioleciu przed zgłoszeniem wniosku o rentę, bądź przed dniem powstania niezdolności do pracy), sprowadziła się do ustalenia czy niezdolność wnioskodawcy do pracy powstała wcześniej niż w okresie wskazanym przez komisję lekarską ZUS. Określenie bowiem innego momentu powstania u wnioskodawcy niezdolności do pracy, otwierało mu drogę do ustalenia, czy spełnia on pozostałe przesłanki określone w art.57 ust.1 ww. ustawy, a to z kolei mogło skutkować przyznaniem mu prawa do renty.

Z zebranego w niniejszej sprawie materiału dowodowego wynika jednoznacznie, iż całkowita niezdolność wnioskodawcy do pracy powstała w listopadzie 2020 r. , to jednak nadal nie spełnia on warunku o jakim mowa w art. 58 ust. 1 pkt 5 w zw. z ust.2. Na wymagane 5 lat w 10-leciu poprzedzającym datę powstania niezdolności tj. od 1 listopada 2010 r. do 31 października 2020 r. wnioskodawca legitymuje się stażem w wymiarze 2 lat , 7 miesięcy i 14 dni , w tym 1 rok, 11 miesięcy i 18 dni okresów składkowych i 9 miesięcy i 17 dni okresów nieskładkowych, ograniczonych do 1/3 okresów składkowych tj. 7 miesięcy i 26 dni. Na wymagane 5 lat w 10-leciu przed datą złożenia wniosku tj. od 16 września 2011 r. do 15 września 2021 r. A. K. udowodnił łącznie 2 lata, 6 miesięcy i 22 dni, w tym 1 rok, 11 miesięcy i 1 dzień okresów składkowych oraz 1 rok, 8 miesięcy i 3 dni okresów nieskładkowych, które zgodnie z ustawą

ograniczono do 1/3 udokumentowanych okresów składkowych i przyjęto w wymiarze 7 miesięcy i 28 dni. Nie ulega również wątpliwości, że okresy składkowe na przestrzeni całego życia wnioskodawcy wyniosły 16 lat , 8 miesięcy i 7 dni, co z kolei wyklucza możliwość zastosowania względem wnioskodawcy dyspozycji art. 58 ust.4 ww. ustawy.

Natomiast podnoszony przez wnioskodawcę w odwołaniu przepis art. 58 ust. 3 wbrew jego twierdzeniom nie może być zastosowany gdyż nie wystarczy fakt, że wnioskodawca podjął pracę przed ukończeniem 18 roku życia lecz do dnia powstania niezdolności do pracy nie może mieć przerw w okresach składkowych i nieskładkowych przekraczających 6 miesięcy. Natomiast wnioskodawca posiada, w latach swojej aktywności zawodowej tj. od 1975 r. , kilka przerw przekraczających okres 6 miesięcy.

Mając powyższe na względzie Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oddalił odwołanie, orzekając jak sentencji wyroku.